

БЕЗРОБІТТЯ ЯК ОСНОВНА ДЕРЖАВНА ПРОБЛЕМА РОЗВИТКУ КРАЇНИ

Силечник Марія
студентка спеціальності публічне
управління та адміністрування
Таврійський державний агротехнологічний
університет імені Дмитра Моторного, Мелітополь

У наш час всесвітньою і державною проблемою вважається безробіття, незайнятість працездатного молодого населення країни. Трудова еміграція населення в закордонні країни призводить до зменшення чисельності соціально активного населення, економічного спаду виробничої і демографічної кризи. Молодь оцінює проживання в Україні як безперспективну лінію життя. Знаходження шляхів подолання безробіття в 21 столітті названо актуальним напрямком діяльності для керівництва країни і зміни предмета національного інтересу зі стратегії виживання на досягнення благополуччя країни.

Питання зниження рівня безробіття в Україні розглядалося рядом вчених, таких як: Кремень В.Г., Сурмін Ю.П., Бодров В.Г, Сафронова О.М., Боковикова Ю. В., Гусев В.О., Логвінова Л.Ю., Зайцева І.А., Розпутенко І.В., Олексенко Р. І., Трощінській В.П., Скуратівський В.А, Євдокимова В.В, Радиш, іншими.

Метою статті є комплексний розгляд проблеми безробіття в Україні та методів сприяння екстенсивного розвитку промислових галузей народного господарства шляхом зменшення числа безробітних осіб.

Перехід до ринкової економіки після розпаду Радянського Союзу привів до збільшення зростання безробітних громадян не тільки в Україні, але і у всіх країнах СНД. Досвід і знання працюючих людей виявилися незатребуваними в умовах торгівлі: купівлі і продажу товарів і послуг. Такі сектора економіки, пов'язані з державною галуззю управління, кредитування, страхування залишилися укомплектованими робочими силами. Інші види бюджетних підприємств відчули гостру нестачу в робочих кадрах. Великий відсоток працевлаштованих людей на пострадянському просторі не мав заробітної плати за відроблену працю протягом декількох місяців, що негативно позначалося на якості життєвого рівня трудящих громадян. Сталося так, що досвід, знання, навички, професіоналізм робітників і рівень зарплати виявилися розрізненими дефініціями в житті людей.

До основних причин і наслідків безробіття в Україні можна віднести наступні види:

1) зменшений попит на трудові ресурси - громадяни України переходять в категорію безробітних осіб, працюють в нетоварних секторах або емігрують за кордон (трудова міграція).

2) Проблема зайнятості в регіонах: Західна Україна характеризується специфікою розвитку локальних галузей і виходом на трудовий ринок молодіжної частини населення, що не відповідає кількості відкритих підприємств в регіоні; наявність в країні депресивних областей з військовими комплексами (трудова міграція молоді в сусідні країни).

3) Відсутність розвитку агропромислового комплексу - сільськогосподарські робітники виявилися в економічно гіршому становищі, ніж до настання 1991 року, через сповільнений розвиток переробних продукцію тваринництва підприємств.

4) Приховане безробіття обумовлена спадом виробництва і невідповідним йому працевлаштуванням жителів країни.

Наслідки безробіття для України:

1) сповільнюється темп розвитку економіки країни;

2) громадяни обділені засобами для існування;

3) збільшується соціальна диференціація;

4) зменшується частина внутрішнього валового продукту, власники

ПП не виплачують податків;

5) професійні знання стають застарілими і марними для суспільства;

6) погіршення соціальної ситуації в країні, падіння життєвого рівня населення;

7) виділення більшої частини коштів з бюджету на утримання безробітних;

8) знецінення освіти;

9) зменшення мотивації до праці;

10) стресовий стан окремих безробітних і суспільного прошарку в цілому, розвиток соціальної напруженості;

11) виникнення кримінальної обстановки в суспільстві.

Останній пункт вимагає особливо пильної розгляду з боку уряду, ряду вчених, що працюють з молоддю, Міністерства соціальної політики та захисту населення. Безробіття сильного і міцного працездатного населення призводить до виникнення пияцтва, алкоголізму, наркоманії, знецінення власного життя і зниження віри у внутрішній резерв людини. Вищевказані наслідки призводять до виникнення побутових бійок, розпаду сім'ї - погіршується демографічна ситуація в суспільстві. Безробітний чоловік часто замислюється про смерть і припиняє життя насильницьким шляхом. Велика частина непрацевлаштованих осіб не мають грошей для лікування захворювань, що посилює їх психоемоційний стан в гіршу сторону. При збільшенні рівня безробіття в суспільстві до 11% - 13% вірогідність «соціального вибуху» збільшується в декілька разів. Незадоволеність

соцположеієм в Україні, переходить в мітинг, акцію протесту, бунт. Прикладом служить акція протесту "Майдан" 2005 і 2014 рр.

Державна служба зайнятості України є централізованою системою органів і підприємств з працевлаштування, підготовки, перепідготовки (професійного навчання) кадрів. Управління Держслужбою зайнятості здійснюється Міністерством соціальної політики країни.

Особливою увагою слід відзначити напрямок тимчасового працевлаштування громадян. Центральний, регіональний і базовий Центр зайнятості проводить набір і працевлаштування молодих людей у віці від 15 до 19 років у позаурочний та канікулярний час (не зайнятий навчальною діяльністю). Скористатися цією послугою можуть випускники початкової та середньої ланки професійних училищ, ті, які шукають роботу вперше. Допомога від Центру зайнятості передбачена для керівників та їх представників, приватних підприємців, юридичних осіб.

У громадянському суспільстві діючої названа Стратегія розвитку кадрового менеджменту протягом 2012-2021 років. Програма ратифікована указом Президента 12 лютого 2012 року. Існують додаткові проекти, спрямовані на підтримання кадрового менеджменту в державі: «Програма розвитку кадрової політики на 2005-2010 роки», «Національна програма адаптації українського законодавства до європейських законів» (2005), «Програма роботи з обдарованою молоддю» (2006-2010).

Стратегією 2012-2021 років є комплексне методологічне рішення, спрямоване на вдосконалення кадрового менеджменту та підготовки, перепідготовки молодих фахівців, досвідчених робітників кадрів. Реалізація наміченої програми дозволяє придбати професію і вибрати трудове напрямок з власної волі. Підставою зробленого праці стає оновлення старої законодавчої бази і створення оновленого зводу законів і підзаконних актів щодо кадрового виробництва. Завершується етап роботи виконавчих органів створенням нової наукової концепції державного кадрового виробництва із зазначенням мети, місця, принципів, методів здійснення і її ролі в національному господарстві.

Список літератури:

1. Аверін А. М. Управління персоналом, кадрова та соціальна політика в організації: навч. посібник/А. Н. Аверін. - М.: Изд-во РАГС, 2004. - 224 с.
2. Андреев С. В. Кадровий потенціал і проблеми зайнятості в умовах переходу України до ринкових відносин/С. В. Андреев. - М.: Изд-во ін-ту соціології, 1997.
3. Головне управління державної служби України. Статистичні та аналітичні матеріали. Альбом статистичних таблиць 2004-2009 рр. [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <http://www.guds.gov.ua/>.
4. Державна служба (комплексний підхід): навч. посібник. - 2-е вид. - М.: Справа, 2000.
5. Державна служба: енциклопедії. слів./Під заг. ред. В. К. Єгорова, І. Н. Барціце. - М.: Изд-во РАГС, 2008.

6. Гусєв В. О. Державна інноваційна політика: методологія формування і Впровадження: монографія / В. О. Гусєв. - Донецьк: Юго-Восток, 2011. - 624 с.
7. Державна кадрова політика в Україні: стан, проблеми та перспективи розвитку: наук. доп. / Авт. кол.: Ю. В. Ковбасюк, К. О. Ващенко, Ю. П. Сурмін та ін.; за заг. ред. д-ра наук з держ. упр., проф. Ю. В. Ковбасюка, д-ра політ. наук, проф. К. О. Ващенка, д-ра соц. наук, проф. Ю. П. Сурміна (кер. Проекту). - К.: НАДУ, 2012. - 72 с.
8. Державна служба в Україні: соціально-правовий та організаційний аспекти: навч. посіб. /Авт. кол.: Ю. П. Сурмін, Т. В. Мотренко, В. А. Науменко та ін.; за заг. ред. Р. А. Науменко, Л. М. Гогіної. - К.: НАДУ, 2011. - 204 с.
9. Енциклопедія державного управління : У 8 т. / Нац. акад. держ. упр. при Президентіві України; наук.-ред. колегія: Ю. В. Ковбасюк (голова) та ін. - К.: НАДУ, 2011.; т. 6.
10. Про вищу освіту: Закон України від 17 січ. 2002 р. № 2984-III. - Режим доступу:<http://zakon2.rada.gov.ua/>
11. Олексенко Р.І. Управління продуктивністю праці на підприємствах / Р.І. Олексенко. – К.: Агросвіт.– 2010.– №11. – С. 46-48.
12. Олексенко Р. І. Філософія ринкових відносин: навчально-методичний посібник. Мелітополь: ФОП Однорог Т.В. 2019. С. 311 с
13. Олексенко Р. І., Кондрашов О. М., Шишкін В. О., Ортіна, Г. В, Застрожніков А. Г. (2010) Економіка підприємства / Економіка підприємства: навчальний посібник. Люкс, Мелітополь. ISBN 978-966-8428- 49-4
14. Щєбликіна І.О., Олексенко Р.І. (2012) Управління персоналом: навч. посібн. Сімферополь: ДІАЙПІ, 2012. 272 с. ISBN 978-966- 491-306-2